

Drazí bratři a sestry,

v této současné bezprecedentní době, kdy vyšlo všeobecně známé nařízení vlády, a také instrukce našeho diecézního biskupa, přijměte upřímný pozdrav a ujištění o tom, že my kněží třeboňské farnosti a farností námi spravovaných, na vás všechny v modlitbách pamatujeme a mše svaté, které denně slavíme bez účasti lidu, prožíváme ve sjednocení s vámi, s vašimi rodinami a vašimi blízkými.

V neposlední řadě je zajisté tento čas i časem zkoušky, kdy má být naše víra přetavena jako zlato, aby se ukázalo, že je opravdová a že je skutečným darem od Pána, darem, díky kterému máme sílu jít dál, doufat, ale především kráčet v jistotě, že Bůh nás miluje, i když prožíváme utrpení.

Nacházíme jistou paralelu ve zkoušce, kterou podstoupil Kristus během svého postu na poušti. To jsme prožívali o první neděli postní, 1. března. V evangeliu jsme slyšeli, že Ježíš byl vyveden na poušť a tam byl pokoušen od satana. Ten mu řekl: *"Jestli jsi Boží Syn, tak rozkaž těmto kamenům, ať se z nich stanou chleby."* Tím říká: *"Jestli je Bůh tvým Otcem, tak jak to, že máš hlad? To by přece Bůh nedopustil!"*

A toho 1. března začal možná čas zkoušky i pro nás ... v ten den přišla zpráva o prvním nakaženém v naší zemi. A mnozí z nás mohou v srdci uvažovat: *„Jak to jen Bůh mohl dopustit? Což Bůh není láska? Jak se na to může dívat, že trpí a také umírají tisíce lidí? "*

Ježíš na toto pokušení odpovídá : *„Nejen z chleba žije člověk, ale z každého slova, které vychází z Božích úst."* Tím říká pokušiteli, ale i nám: *„To, že mám hlad, že trpím, to není proto, že by mne Bůh nemiloval, ale proto, že tady na světě nikdy nemohou být plně uspokojeny všechny lidské touhy. To bude až v nebi , ale tady na světě ne..."* A náš Pán ví dobře, o čem hovoří. On, který sám prožil náš lidský život až po smrt na kříži... On poznal hlad, osamocenost, pocit opuštěnosti, bezmoci... Ale také On to byl, kdo svým učedníkům, svým přátelům řekl: *„Bez Božího vědomí vám nepadne ani vlas z hlavy.“* A také *„Nebojte se, já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa."*

Připomeňme si pravdy naší víry, které nás spravují o tom, že zlo, s nímž se v životě setkáváme, nepochází od Boha. Ať je to bolest, nemoc, či smrt, nic z toho Bůh nechce a nepůsobí. Náš Pán - Ježíš Kristus - vždy chtěl pro člověka jen dobro. Nikoho nenakazil,...nezabil, On vždy stál na straně člověka a jeho důstojnosti a autentických práv, které vyžaduje sama lidská přirozenost každého člověka, a to od početí až do přirozené smrti. Pomáhal ubohým, slabým, nemocným... Uzdravoval je, osvobozoval z moci zlého, odpouštěl hříchy... A když říká: *„Kdo vidí mne, vidí Otce"*, pak nám chce říci, že Jeho Otec v nebesích není jiný než On, ale že je stejně milující, stejně odpouštějící... Odmítejme tedy falešnou představu Boha, který nemá soucit s člověkem, boha, který říká člověku: *Za to zaplatíš...*

Ne, takový bůh neexistuje. Bůh se stal člověkem v Ježíši Kristu také právě proto, aby nám viditelně ukázal, jaký vpravdě On je. On sám zaplatil za nás svým životem... *abychom my, ať živi nebo mrtví, mohli žít bez konce.*

Přejeme vám, abyste každý den mohli pocítit blízkost Boha, který se sklání ke svým dětem, zvláště pak tehdy, když jsou nemocné a docházejí jim síly, ať už fyzické či duševní. Pokračujme na cestě víry, naděje a lásky, myslíme na druhé, modleme se za ně a pomáhejme jim, zvláště pak na všechny v prvních liniích, a všemožně je podpírejme, aby oni měli sílu podpírat všechny potřebné. To je často jen lidskými silami neúnosné. Naše zodpovědnost jako věřících je veliká. I na naší modlitbě závisí životy druhých. Spojujme se tedy v každodenní modlitbě růžence, korunky k Božímu milosrdenství a zasvěcení Neposkvrněnému Srdci Panny Marie během dne a zvláště každý večer ve 20:00 v jednotě se Svatým Otcem, naším biskupem Vlastimilem, světícím biskupem Pavlem, kněžími a řeholníky naší diecéze i celé naší vlasti v úmyslu modlitby za zastavení pandemie koronaviru a za naše rodiny a spoluobčany.

Víme, a je pravdou, že nejhorší nákazou je hřích. Pak také vezme, že láska Boží je silnější než zlo a smrt, ke kterému hřích vede. Prosme společně Matku Boží Pannu Marii, spolu s patrony naší vlasti, aby za nás prosili a z nebe vymohli to, co my sami učinit nemůžeme.

Na závěr tohoto psaní přijměte, milí přátelé a farníci, informaci o tom, že **mešní intence, které jste si zapsali, budou slouženy v dané termíny v daný čas** v kaplích naší klauzury (večer v 18:30 hod.), vzhledem k současnému nařízení o omezení pohybu osob však bez vaší osobní účasti. Můžete se však spojit v duchu modlitbou i duchovním Sv. přijímáním (viz. kancionál - modlitby) prosíme, učiňte to...

Duchovní služba nemocným a umírajícím funguje bez omezení (volat můžete na naše telefony – 605 446 007, 739 394 495 nebo přímo na Non-Stop Linku pomoci Matky Terezy – 778 558 595, jak je ostatně od listopadu běžné).

Děkujeme vám všem za vaše modlitby a skutky lásky v této nelehké době, ve které se však neocitáme sami, ale v náruči Boží, majíce po boku, tak jako měli vždy i treboňští farníci před námi, naši milovanou Matku - Třeboňskou Madonu.

Žehnáme vám všem

P. Martin - duchovní správce
P. Jiří – farní vikář